

Forslag til forespørgselsdebat om hvorledes vi kan fremme mulighederne for en bedre udnyttelse af havplanter i Grønland.

(Medlem af Inatsisartut Jens Napâtôk', Partii Naleraq)

Jeg takker Inatsisartutmedlem Jens Napâtôk for denne forespørgselsdebat. Jeg synes ligesom ham, at det er nødvendigt at få snakket om de enorme potentialer, vi faktisk besidder i vort land, men hvor vi lovgivningsmæssigt halter bagud. For Demokraatit handler det om at få skabt så smidige og effektive love og rammer, at det ikke skaber stop i industrien, og så det ikke begrænser folks aktive iværksætterånd og fantasier.

For de fleste er f.eks. tang noget, der bare ligger på stranden og i vandet og lugter fælt. Men tang er faktisk en meget overset ernæringskilde i f.eks. den vestlige verden og samtidig også en meget vigtig råvare til mange teknologiske produkter. Tang er noget vi specielt er rige på herhjemme. Vi lever rundt om havet – og det er her planterne vokser. Man har tit set tang som noget "ukrudt" specielt i den vestlige del af verden – hvor man i modsætning i Østen igennem mange årtusinder har set og betragtet tangen som værdifuld.

Lad mig her komme med et eksempel. Som sagt, så indtager tang en særlig status i Østen, ikke mindst fordi de mange forskellige tangarter indgår i befolkningens daglige føde og der også er tilknyttet en rig kulturhistorie hertil. Langt det meste konsumtang i verden produceres i specielle havbrug og især er Kina, Korea, Japan, Filippinerne og Indonesien de førende producenter. Efter nærmere undersøgelser kan jeg se, at den årlige værdi af denne form for akvakultur nu overstiger 40 milliarder kroner. Og den mest værdifulde og enkelafgørende tangart, er en vi også kender i vores egne hjem og som vi selv efterhånden spiser meget af, nemlig den japanske nori, som kendes fra sushi. Denne sort omsætter for omkring 10 milliarder kroner i verden.

Vi spiser tang i et meget begrænset omfang. Det er lidt en skam – men folk skal selvfølgelig selv bestemme, hvad de propper i munden. Jeg mener, at det er en skam, da de forskellige tangarter indeholder et meget betydeligt sundhedspotentiale som føde. Der er nogle sammensætninger heri, som er ideelt til menneskeføde. Desuden er der en masse sunde fedtsyrer heri, som vi helt sikkert er i ubalance i herhjemme. Denne ubalance medvirker blandt andet til en masse livstilssygdomme, som vi også plages af herhjemme. For at nævne nogle er det hjerte-karsygdomme, fedme, cancer/kræft, diabetes, men også en del psykiske sygdomme, som også er i vækst. Det interessante er, at omega-3 fedtsyrer er og kan være medvirkende til, at disse livstilssygdomme kan bekæmpes.

Jeg kan nok blive ved med at snakke om tang – og af havplanter ved jeg, at tang ikke er det eneste, men jeg har en særlig interesse for tang, da jeg selv benytter tang i hverdagen. Efter sigende er det også med til at holde gigt-smerterne nede – hvilket gør at jeg selv benytter dem.

Hvis man ønsker udvikling og vækst i landet, så skal man også tilpasse lovgivning herefter. Vi kan ikke på den ene side råbe højt op om ændringer, vækst og mere velfærd uden at ændre på tingene. Det kræver, at vi tør og kan. Derfor mener jeg ligesom Inatsisartutmedlem Jens Napātôk, at vi har nogle ramme/lovgivningsmæssige aspekter vi skal have kigget på. Vi skal ikke bremse gode initiativer. Det er simpelthen hul i hovedet, når vi på den ene side skriger på udvikling og vi så på den anden side begrænser med vores ufærdige og gammeldags love.

Demokraatit mener, at vi i Grønland er heldige med, at vores hav er fyldt med fisk og skaldyr. Dette har gennem mange år betydet store indtægter til landet, men vi ved også, at det mindste udsving på markedet internationalt kan ændre på dette til den gode eller til den mindre gode side. Derfor har vi også sagt, at vi har brug for en flerstrengt økonomi. Her kommer vores nye tiltag som f.eks. havplanter i havet også i spil. Vi har en unik og enestående mulighed med vores naturgivne ressourcer og de giver os efter vores mening en naturlig mulighed for at tjene gode penge udover fiskeriet. Vi skal blive langt bedre til at udnytte disse potentialer, da en succes herpå også vil avle andre succeser i andre brancher på grund af de afledte effekter heraf. Det vil blandt andet betyde vækst, velfærd, udvikling og velstand.

Ligeledes ønsker Demokraatit, at vi konstant har fokus på at forbedre vores konkurrenceevne og produktivitet på dette område. Vi skal være bedre og vi skal blive bedre, for vi kan jo godt. Tak igen til Inatsisartutmedlem Jens Napātôk for at tage dette spændende emne op.